

Прѣдплат.

За години, вътрѣ въ Държавѣ 1 Турека Лира Златна. За години вънъ отъ Държавѣ 6 бѣли меджидѣта. За 6 мѣсеца 3 бѣли меджидѣта.

Настоятели отговарятъ за запла-
тѣжъ и зематъ на 15 едно като събератъ
отъ 5 спомоществованія на горѣ, и
на 10 едно, като събератъ отъ 10
на горѣ.

НАПРѢДЪКЪ

ВѢСТНИКЪ ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКИ И КНИЖЕВНЫ НОВИНЫ

Спомоществованіята почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець.

Подписката на спомоществованіята
става Въ Ц/градѣ при П. Пайденева
Редактора и притежателя — Агопимъ-
ханъ № 14.

Статии и дописки за общеполезни и
народни работи са вмѣстятъ съ бла-
годареніе, но въ всякой случай трѣбва
да са снабдени съ потребнитъ подписи.

За частни извѣстія са плаща по два
гроша на редъ.

Испрачаниѣта за обнародване статіи
и дописки назадъ са не вращатъ.

Понсже годишното теченіе на Вѣст-
никътъ е една Лира турека, а настоящата
стойностъ на Лирѣтъ съ Кайме е гр. 180,
онѣя отъ нашитѣ почтаемы Настоятели
или Спомоществователи, които бы ни
внесли пари въ Кайме или тебры, трѣба
да са съобразяватъ за тѣзи само седмици
съ показанѣтъ цѣнѣ на турекѣтъ Лирѣ.

ЦАРИГРАДЪ, 14 Април. 1877.

Имаше чловѣци, които, при всич-
кѣтъ заплетеностъ на петочнитъ ра-
боты, при всичкѣтъ ясность която са
прѣдставяше прѣдъ очитъ на внима-
теленъ наблюдателъ на дипломатиче-
скѣтъ документи, на политическѣтъ
прокламации и извѣстенія, на Печатѣтъ
и на всичко, което показваше че въ-
рѣши правъ къмъ новѣ единъ источни
войнѣ, мислѣхъ и вѣрѣхъ, че всич-
кѣтъ тоя шумъ ще проиде дѣлѣ въ
морето и че работитъ ще са рѣшитъ по
миренъ начинъ. Но имаше и людѣе,
конто, въщи въ политикѣтъ и дипло-
матикѣтъ, увѣрѣвахъ напротивъ, и то
въ самото навечеріе, когато да са под-
пише прочутитъ Протоколъ, че не-
точнитъ работи сѣ до толкозъ запле-
тены, щото е невъзможно да са рѣ-
шитъ просто съ единъ дипломатическы
документъ, че и тоя Протоколъ ще
замине като сѣнка, както като сѣнка
заминѣхъ и Нотата на Андраши, и
берлинскитъ Меморандумъ и цари-
градската Конференція. И ето че тѣ-
зи послѣднитъ сѣ имали право. Защо-
то, въ понеделникъ вечеръ (11/23
Априлѣ) дипломатическѣтъ сношенія
между Россіи и Портѣтъ са прѣкъ-
снѣхъ, и отъ минутъ на минутъ са
очакваше извѣстіе, че русскѣтъ вой-
ски сѣ минали Прутѣтъ.

Но да ли сѣ прѣкъсването на ди-
пломатическѣтъ сношенія на Россіи
съ Портѣтъ и сѣ минаването на
Прутѣтъ отъ русскѣтъ войски, ще
прѣстанѣтъ конечно и дипломатическѣтъ
постѣпки за споразумѣване и у-
миротвореніе? На това питаніе е не-
възможно сега за сега да са отгово-
ри, защото има примѣри, че и слѣдъ
прѣкъсването на официалнитъ сноше-
нія дипломатіята има обичай да при-
нася своето посредничество между враж-
дебно вече настроенитъ една срѣщу
другъ Силы, съ тѣзи само разликѣ,
че туй бѣва прѣди да са е дала за-
повѣдъ на военачалницѣтъ не само да
трѣгнатъ на напредъ, но и да починѣтъ
неприятелскѣтъ дѣйствиѣ.

Така, послѣднитъ страници на по-
вѣстѣжѣтъ источни исторіи ни раз-
сказватъ, че въ крѣмскѣтъ войнѣ, отъ
деньтъ, въ който русскѣтъ войски прѣ-
минѣхъ Прутѣтъ, а това бѣше на 7
Юлія 1853, догдѣто В. Порта обяви
войнѣтъ противъ Россіи, и то бы на
4 Октомври 1853, изминѣхъ са цѣли
три мѣсеца въ послѣднѣши старанія
за да са прѣземе войната. И при
всичко че Россія бѣше починѣла вой-
нѣтъ чрезъ занеманіето на придна-
вскѣтъ княжества, европейската дипло-
матія са постара и пакъ да спогоди
дѣлѣтъ противни Силы. В. Порта са
призова, на примѣръ, да не смята
влѣзването на русскѣтъ войски въ
княжествата като причинѣ за войнѣ,
а въскѣсѣтъ кабинетъ отправи въ Ца-
риградѣ и Петербургѣ единъ посред-
ническѣтъ потѣжъ, съ който прѣдлага-
ше отъ единъ страна на Царѣтъ да на-
прави своитѣ исканія по увѣрѣны, а
отъ другѣ на Султанѣтъ да ги прие-
ме. Ако тѣзи австрійска пота са бѣ
приела, войната безъ сумнѣніе щѣше
да са избѣгне, защото никаква битва
не бѣше станѣла ещо между Русскѣтъ
и Турекѣтъ войски, а само първитъ
дѣлѣхъ дѣлѣтъ, и вторитъ дѣлѣтъ

бръгъ на Дунава. Русскитъ Импера-
торъ прие наистинѣ австрійското прѣд-
ложеніе, но сърѣменно съето тѣзи
постѣпки на въскѣсѣтъ кабинетъ като
побѣда отъ страна на Россіи, а туй
подигнѣ силѣтъ противорусскѣ бурѣ
въ Кабинетѣтъ на дѣлѣтъ западни Си-
лы, и особенно въ Кабинетѣтъ на Ан-
глиѣ, гдѣто днешнитъ въ Цариградъ
посланикъ на Великѣ Британіи г.
Лейардъ, съ своитъ горѣщѣ за Тур-
циѣтъ слова, распали духовѣтъ въ Об-
щественскѣтъ Камерѣ. Отъ другѣ стра-
нѣ и туреката въ Цариградъ публика,
въодушевѣвана отъ надеждѣтъ за съюзъ
съ западнитъ Силы, направи ратоло-
бѣны извѣстенія и спомогнѣ не малко
въ исполукѣтъ на умиротворителнитъ
австрійскѣтъ постѣпки. Така войната са
объявѣше отъ В. Портѣ на 4 Окто-
ври, и неприятелскѣтъ дѣйствиѣ поч-
нувахъ на дунавскѣтъ бръгове между
русскѣтъ и турекѣтъ войски пѣщо слѣдъ
дѣтъ седмици.

Като имамы прочеъ прѣдъ видѣ
крѣмскѣтъ и другѣ войни за при-
мѣръ, можемъ да имамы малкѣ изъ-
наждѣе, че каква-годѣ дипломатиче-
ска постѣпка ще стане и днешъ, ко-
гато да може да постигне спогодител-
нитъ своѣтъ цѣлъ, понеже до тоя часъ
имамы само прѣкъсването на дипло-
матическѣтъ сношенія и просто мину-
ването на Прутѣтъ.

Ето сега какъ разсказва Турѣ
извѣстіе, че Русскѣтъ сѣ минали
Прутѣтъ.

Въ вторникъ, казува тоя листъ,
часѣтъ кадѣ 10 сутринѣтъ, министер-
скитъ свѣтъ са събра на В. Портѣ
полъ прѣдсѣдательството на великѣ
везирѣ. Догдѣто траеше засѣданіе,
Сафетъ паша отправи до прѣдстави-
телѣтъ на Турциѣтъ при чуждитъ Дво-
рове единъ циркуляръ по телеграфѣ.
Съ тоя циркуляръ министрътъ на вън-
шнитъ дѣла имѣ възлага мисѣжъ да
кажѣтъ на Кабинетѣтъ, при които сѣ
повѣрени, че В. Порта, като желае да
исчерпе всичкѣтъ средства за прими-
реніе, моли ги да употребѣтъ своето
посредничество между нѣмъ и Россіи,
прѣди обявѣването на войнѣтъ, отъ
кожѣто ще са послѣдува прѣкъсването
на сношеніята, което станѣ прѣжнѣ
день.

«Но едва що бѣше испроводѣтъ тоя
телеграмъ, и министрътъ на външны-
тъ дѣла прие другъ единъ отъ прѣд-
ставителѣтъ на Турциѣтъ въ Петер-
бургъ, който му аяваше, че князь
Горчаковъ му отправилъ единъ ме-
моаръ, за да му извѣсти, че сно-
шеніята между Турциѣтъ и Россіи са
прѣкъснѣли и че той може да смята
войнѣтъ като обявѣнѣ.

«Разни телеграмни извѣстѣихъ послѣ,
че русскѣтъ войски минали Прутѣтъ;
че великитъ князь Николай распре-
снѣлъ прокламации между Ромѣнитъ,
съ които имѣ извѣстѣвалъ че русскѣтъ
войски влѣзватъ въ земѣжъ имѣ,
за да отидѣтъ да бѣжѣтъ Турциѣтъ на
Дунава; и че ромѣнскѣтъ войски при-
ели заповѣдъ да са отгдѣватъ прѣдъ
русскѣтъ войски и проч. По слѣдствіе
на тѣзи важны новини, В. Порта из-
вѣсти на командантитъ на своитѣ
войски по сухо и по море да бѣдѣтъ
готовы за войнѣ.

«Види са, казува въ заключеніе ре-
шенитъ листъ, че Турѣ не ще отво-
ри неприятелскѣтъ дѣйствиѣ, прѣди да
приеме отговоръ на своѣжъ отъ вчера
сутра постѣпка при Кабинетѣтъ, ос-
вѣжъ око Россіи ѣжъ прѣдизвика.»

При всичко това, другѣтъ мѣстни
вѣстници казуватъ, че отъ единъ стра-
нѣ по послѣдѣтъ единъ телеграмъ до
В. Портѣ извѣстѣвалъ, че Императоръ

Александръ, слѣдъ прѣгдѣдваніе на
южнѣтъ войскѣ, издадѣ прокламациѣ,
съ којѣто извѣстѣилъ на войскѣжъ си,
че отъ нѣжъ минутъ са обявѣва вой-
ната противъ Турѣжъ. Тѣзи вѣстни-
ци увѣрѣватъ при това, че В. Порта,
като съобщила на военачалницѣтъ на
своитѣ войски навлѣзването на Рус-
скѣтъ въ Ромѣнитъ, която са смятрѣ
частъ отъ отоманскѣтъ Имперіи, при-
зовава ги да заповѣдатъ безъ забавѣ
да трѣгне и туреката войска на на-
предъ, съгласно съ даденитъ тѣмъ
прѣдварително наставленія.

И така, ако дѣйствително са е дала
заповѣдъ и на турекѣтъ войски да
трѣгнатъ на напредъ, т. е. ако дѣн-
жѣніе е починѣло, и сѣ дѣлѣтъ стра-
ны, не остава вече друго, освѣтъ да
научимъ гдѣ първо ще са срѣщнѣтъ
дѣлѣтъ неприятелскѣтъ войски, и гдѣ първо
ще пукне първитъ топъ.

ПРОТОКОЛЪ

Конференціѣтъ въ Ц/градѣ
1876 - 1877.

(Продълженіе отъ брой 126-ий).

Н. В. австро-унгарскитъ послан-
никъ доказва колко е дозволително по-
слѣдователното испытаніе на разнитъ
въпроси; а бѣлѣжѣтъ на Н. В. графа
Корти, за които са поменува въ сло-
вото което въ послѣдното засѣданіе
изрече Н. В. Сафетъ паша събраща-
ватъ общѣтъ идеѣ на пълномощни-
цѣтъ на шестѣтъ Силы. Маркизъ
Салисберѣ, като сѣмѣрѣва както ка-
захмы, истѣкува причинитъ, чрезъ
които са увижда безполезността на
английскѣтъ програмѣ; не може слѣ-
дователно той да сторѣ друго, ос-
вѣтъ да приеме изказаното отъ Н.
Пр. русскѣтъ посланикъ мнѣніе за по-
слѣдователното испытаніе на разнитъ
въпроси, съ които вече надѣжно са
занимава Конференціята. Графъ Шо-
дорди мысли тоже че е добръ да са
удври отъ сега ещо, било ако са о-
пази съществующе сега за сега ад-
министративното раздѣленіе, било ако
са приеме друго нѣкое, че систе-
мата, която ще са удври отъ Конфе-
ренціѣтъ за управленіе или порѣ-
чителствата, ще са приспособи во всич-
кѣтъ окрѣжѣ гдѣго са поавнѣжъ сму-
шенія. Н. В. Сафетъ паша казува,
че трѣбва да са обобщѣтъ по всич-
кѣтъ Имперіи съгласнитъ съ Кон-
ституціѣтъ идеи, върху които бѣхъ
са съгласни и отоманското правител-
ство и пълномощницѣтъ; и прѣвѣзѣна
общитъ характеръ на обеманѣтъ въ
контра проектѣ на Портѣтъ распро-
женія. Графъ Шодорди и маркизъ
Салисберѣ призоваватъ, за особото-
реніе на мѣрѣжѣтъ които ще са прие-
мѣтъ, условіата на графъ Андрашевѣ-
тъ нотѣ и на английскѣтъ програмѣ,
както и естество на събитіята, ко-
ито за добръ честь не са распрострѣжъ
по всичкѣтъ Имперіи, но са случи-
хъ въ опредѣлены мѣста. Слѣдъ такъ
възъ подобны бѣлѣжѣ, отоманскѣтъ
пълномощници изказва мнѣніе че,
спорѣдъ тѣхъ, мѣрѣжѣтъ за които са
споменува въ прѣдложеніята на графа
Андраши, можѣтъ да са приложѣтъ
въ пострадавшитъ окрѣжѣ, а колкото
за реформитъ, които прѣдѣлѣжѣ да
исполни отоманското правителство, тѣ
имѣтъ общъ характеръ въ това, че
са приложѣтъ во всичкѣтъ области на
Имперіѣтъ, нищо обаче не възира
приложеніе имѣ първо и необходимо
въ оныя вилѣтъ, гдѣго са навлѣрѣтъ
мѣстата които особенно привлѣкохъ
вниманіе на Конференціѣтъ; а за
поддържанѣ на туй послѣдователно о-

бобшеніе на приложеніе на новитъ
реформы, показватъ особенно начинѣтъ,
които са употребѣли въ приложеніе
на Танзиматѣтъ, както и на законѣтъ
за вилѣтитъ Маркизъ Салисберѣ ка-
зува, че условіе за Бѣлѣжѣ са на-
мѣрѣва въ английскѣтъ програмѣ, и
че Конференціята особенно е длѣжна
да са занимае съ Бѣлѣжѣ. Н. В. Са-
фетъ паша казува, че условіе за
Бѣлѣжѣ означава въобще вилѣтитъ
Дунавскѣтъ, че особенно нѣкое значе-
ніе не са било отдало отначало на
туй израженіе, което наистина са на-
мѣрѣва въ английскѣтъ програмѣ, за-
щото английската програмѣ не са е
приела по начало отъ В. Портѣ, че
по послѣ само са видѣло за добръ и,
тѣй да са каже, по прѣдположеніе,
защото въ нѣжъ поменуваното съраз-
мышеніе бы прието и за туй отоман-
ското правителство не са намѣри въ
положеніе да поиска щото да са о-
прѣдѣли по точно смѣлътъ, който
може да са отдаде на неопрѣ-
дѣленото израженіе Бѣлѣжѣ. Г.г.
пълномощницѣтъ на Россіи, Германіи
и Велико-Британіи забѣлѣжатъ, че
инициативата на правителството на
Нейно Британско Величество е имѣла
за главнѣтъ причинѣ събитіята, които
са случѣхъ напредъ въ такѣвъ мѣстѣ,
които са намѣрѣватъ вънъ отъ Дуна-
вскѣтъ вилѣтъ, че зарѣдъ туй не е
възможно друго, освѣтъ да са взо-
ме прѣдъ видѣ южната страна на Бал-
канѣтъ, и че тѣй става необходимо
да разширѣтъ мѣрѣжѣтъ, върху които
ще са съгласѣтъ, за цѣлѣтъ или за
частъ отъ вилѣтитъ Дунавскѣтъ, Со-
фійскѣтъ, Призрѣвскѣтъ, Бѣтольскѣтъ, О-
дринскѣтъ и Солунскѣтъ. Г.г. отоман-
скѣтъ пълномощници са стараятъ да
докажѣтъ че, спорѣдъ даденѣтъ ис-
тъкованія мнѣніе на г.г. пълномощ-
ницѣтъ на шестѣтъ Силы бы са
прѣдставило по добръ, ако вземѣхъ
вмѣсто земѣжъ, пострадавшитъ жители
за прѣдмѣтъ на поправителнѣтъ мѣрѣ,
и ако при това разширѣтъ мѣрѣжѣтъ
на реформитъ които ще са приложѣтъ
во всичкѣтъ европейскѣ Турѣжъ. Нег.
Прѣвъ русскитъ посланикъ обявѣва
че, колкото за него лично, той неотбѣсѣва
мнѣніе за да вземѣтъ по обширно
приложеніе реформитъ върху които
ще са съгласѣтъ; а истото туй може
да каже и отъ страна на другѣтъ си
сѣбратѣ, по то зависѣ отъ В. Портѣ;
и прилага че събитіята, принудѣхъ
Силѣтъ да са занимаѣтъ особенно съ
трѣтъ области и съ порѣчителствата
които трѣбва да са дадѣтъ. Графъ Шо-
дорди мысли че може чловѣкъ да прие-
ме за напредъ какъ оныя мѣста, въ
които ще са приложѣтъ мѣрѣжѣтъ ко-
ито ще са съгласѣтъ въ Конференціѣтъ,
ще са обемѣтъ вътрѣ въ грани-
цѣтъ на областитъ, които ще са със-
тавятъ; а паша сега като какѣвъ по-
рѣчителства може да даде отоманското
правителство? Н. В. Едхемъ паша ка-
зува, че порѣчителствата, които импе-
раторското правителство може да даде,
сѣ правственны и произходящѣ отъ
само съчувствіе на правителството за
собственитъ неговѣ интересы и длѣж-
ности. Тука Н. В. Сафетъ паша про-
чита съобщеніе, което В. Порта от-
прави до чуждитъ прѣдставители съ
датѣ отъ 12 Октомвр. 1876, въ което
са излагае новата програмѣ на ото-
манското правителство и което бѣше
послужило като отговоръ на програмѣ-
жѣтъ на правителството на Нейно Бр.
Величество. Н. Пр. русскитъ послан-
никъ изражава благодареніята си къмъ
Н. В. първитъ отоманскѣтъ пълномощ-
никъ за прочитанѣто на съобщеніе.
Ако бы искалъ чловѣкъ да сравни

туй съобщеніе съ дѣлото на пѣлно-
мощницѣтъ, той бы видѣлъ, че объ-
щаніята на отоманското правителство
наминуватъ въ нѣкои отношенія из-
казанѣтъ отъ Силѣтъ желанія. Раз-
ликѣта е, че тѣзи послѣднитъ са ог-
носятъ особенно до всичко що може
да има практично и непосредственно
слѣдствіе; а така, шикѣ не отказѣ
стараніята, които е положило отоман-
ското правителство за умпротвореніе
на Босиѣ и Херцеговинѣ. Извѣстно е
при всичко това че, ако тѣзи старанія
не имѣхъ нѣкако слѣдствіе, то
произхожда особенно отъ туй, гдѣто
жителиѣ не намѣрихъ въ тѣхъ по-
рѣчителството на Силѣтъ, и прогласѣ-
ването на Конституціѣтъ не запѣна
само по себе тѣзи празнѣжѣ. Съоб-
щеніе, което Н. В. Сафетъ паша
прочете, е нѣкакъ осѣжданѣ на всич-
кѣтъ съществующѣ днешъ админи-
стративнѣ системѣ, които е влѣдѣла
до сега. За поддържанѣ на тѣзи идеи
Н. Пр. желае да прочете, въ Конфе-
ренціѣтъ единъ уломѣкъ отъ писмото,
което отоманскѣтъ патриоти отправѣхъ
минѣлото лѣто на европейскѣтъ каби-
неты, и което съдѣрѣва важны испо-
вѣди за злоупотребленіята и угнѣто-
шеніята, отъ които страдатъ жителиѣ
въ областитъ.

Н. В. Едхемъ паша забѣлѣжава, че
туй писмо имѣ официаленъ характеръ,
и слѣдователно не вижда какѣвъ полза
може да произлѣзе отъ прочитанѣто
му. А като починѣ да испитѣ въпро-
сѣтъ за порѣчителствата, напачѣ че
слѣдуващето на войнѣжъ всѣрѣ не-
пълненіе на прѣдложеніята отъ графа
Андраши, които прие императорското
правителство. Н. В. иски паша послѣ
щото Конференціята да сѣмѣрѣва
да даде на отоманскѣтъ пълномощни-
цы срокъ, за да изучатъ по добръ съ-
дѣржаніе на прѣдложеніята, които
графъ Корти и маркизъ Салисберѣ на-
правихъ въ началото на засѣданіята.
Графъ Шодорди не вижда по настоя-
щѣму нуждѣтъ за изучаванѣто на ре-
ченитъ съобщенія, защото прѣдмѣтъ
на съразмышеніята въ Конференціѣтъ
сега е въпросѣтъ за порѣчител-
ствата; и моли и пакъ г.г. отоманскѣтъ
пълномощници да посочатъ порѣ-
чителствата, които можѣтъ да прѣд-
ложѣтъ на Конференціѣтъ. Н. В. Ед-
хемъ паша отговори че порѣчител-
ствата, които може да прѣдложи, сѣ,
както каза и другѣтъ пѣтъ, правственны,
Конституціѣтъ, законѣтъ и врѣмето
което ще утврди новитъ постановле-
нія и ще покаже тѣхното практично
достоинство; ето единственитъ важны
порѣчителства, които може да даде
правителството. Графъ Шодорди не
може да смята отговорѣтъ на Н. В.
Едхемъ паша като достатѣченъ, когато
В. Порта има на рѣцѣ цѣлъ проектъ,
пригответъ отъ Конференціѣтъ, и
изказа желаніе за да прѣдставѣтъ
отоманскѣтъ пълномощници прѣдложе-
нія за разискваніе. Н. В. Едхемъ паша
са враща на даденѣтъ по напредъ отъ
него тѣкованія и казува че му е
жално гдѣго са намѣрѣва принудѣтъ
да повтори, че много отъ распоряженіята
на реченитъ проектъ са видѣли за не-
спогодими съ господарственитъ прав-
дини на Н. В. Султана и на негово-
то правителство. Графъ Зичи забѣлѣ-
ва, че промѣненіе на административ-
ный образъ не води съ себе си и
промѣненіе въ общаніята и задѣлѣ-
женіята, които сѣмѣжѣли по единъ
най официаленъ начинъ; а за да са по-
излѣже въ сѣжденіята са за начинѣтъ,
по който сѣ са испѣнили Хатги-Ше-
ринѣтъ отъ 1839 и 1856, огранича-
ва са въ да припомнимъ думѣтъ, съ

конто Н. В. и въ последнѣе врѣме еще утвърждаше, че Имперіята е щала добри закони, но че за тѣхъ честь тѣ не е са приспособявали; а прѣдъ едно такъво утвърждаване отъ толковъ високо мѣсто какъ е възможно да са видигатъ другояче безпокойствіята, освѣтъ чрезъ даванетоъ на поржнителства?

Отоманскитъ пълномощници отговарятъ, че тази е тѣкмо причината за който са прогласи Конституціята, т. е. новъ видъ управление, който дава потребности за изпълненіе поржнителства. За напрѣдъ Султанитъ не ще намѣрватъ причини да са жалуватъ че не са изпълнявали законитъ; а отъ другъ странъ несправедливо бы было да са осжда тѣхъ рѣшително мнѣно, защото много закони сѣ са изпълнили вече. Графъ Шодорди пыта, кои сѣ економическитъ, сѣдебнитъ и административни закони, които ще служатъ за приложение на Конституціята, а защото тѣхъ закони не съществуватъ сега за сега, потребни сѣ нѣкои по точни условия. Слѣдъ едно забѣлжване отъ барона Вертера за многото закони, които ще изиска приложеніе на Конституціята, отоманскитъ пълномощници отговарятъ, че сѣ са съставили вече петъ комисіи и че повечето отъ законитъ, за които поменува германскитъ посланикъ съществуватъ вече. Маркызъ Салсберри ждае да вземе бѣлжжъ, че отоманскитъ пълномощници отбѣлжватъ всако друго поржнителство, освѣтъ правственнитъ поржнителства, и не даватъ друго, освѣтъ врѣмето и съществуващитъ и бѣдущи закони. Н. В. Сафветъ паша мисли, че не може нѣкой да иска по здраво поржнителство отъ туй, което произхожда отъ задлженія, които са взематъ въ подпасахъ протоколъ, защото отъ него произлиза едно международно задлженіе, а всякой знае съ какъ точностъ изпълни на императорското правителство своитъ задлженія. Графъ Шодорди и русскитъ посланикъ казуватъ, че тѣ не разбиратъ съ това че имать сумнѣніе за искренности на отоманското правителство, нито за добротъ неговъ вѣръ; но въпросътъ е да ли ще могатъ да изпълни задлженіята си. Баронъ Каличъ поддържа горнитъ бѣлжжъ и казува, че цѣльта на прѣдставителитъ на поржнителнитъ Силы е была тѣкмо и тѣкмо да са изпавятъ средства за едно независимо и вѣрно приложение.

Н. В. споменува несполукитъ на опытитъ за завращаніе на бѣжанцитъ отъ Херцеговинъ и Босни; трѣба слѣдователно да не подпадатъ въ сѣщитъ неудобства, и за туй практичнитъ поржнителства сѣ нужди за постиганіе на гонимитъ цѣль. Графъ Зичи прочита разны уломки отъ Нотитъ на Андраніи, относительно до съставяніето на единъ комисіи за Босни и Херцеговинъ, и забѣлжва че тази комисіи са удобри отъ Портитъ. Сиръ Хенри Елиотъ казува, че Портата като е пріела тогава тѣхъ комисіи за Босни и Херцеговинъ, не може сега да ѣмъ отвѣрли за България, когато тази комисіи съставлява часть отъ англійскитъ программи. Маркызъ Салсберри са старае да докаже, че приложеніето на началата на Андраневитъ нотъ за България са обема въ англійскитъ программи, че речената комисіи трѣбаваше да бѣде из-

бирателна, а слѣдователно и независима, но въ настоящитъ обстоятелства избраніето може да прѣдстави неудобства за Портитъ и прѣдпочтително е за нѣкъ шото членовѣтъ на тази комисіи да са опрѣдѣляватъ отъ Силитъ. Н. В. постоянствува върху серіозноститъ на положеніето. Сиръ Хенри Елиотъ казва какъ прѣимущества има за Портитъ една комисіи, опрѣдѣлявана отъ Силитъ, които нищо друго не желаятъ, освѣтъ благоденствіето на Имперіитъ, вмѣсто единъ комисіи избирани отъ народитъ, който са намѣрва еще въ вълненіе, слѣдъ подигванетоъ на политическы страсти. Графъ Зичи призовава и пакъ нотитъ на Андраніи и прочита отправенитъ отъ В. Портъ циркуляръ до своитъ въ чужбинъ прѣдставители отъ 13 мнѣлаго Февруарія, въ който са утвърва че отоманското правителство пріема началата конто съдържава нотата на Андраніи. Отоманскитъ пълномощници като не отказватъ никакъ че Портата е пріела нотитъ на Андраніи, запазватъ си правото върху начинитъ на поменуваното въ нѣкъ опрѣдѣленіе. Баронъ Вергеръ припомя че тази нота са бѣше оставила отъ почивши Рашидъ Паша. А като постоянствуваж отоманскитъ пълномощници да са испита еще веднѣжъ въпросътъ, графъ Шодорди и графъ Корти изсказватъ желаніе шото въ илущето засѣданіе Конференціята да узине точно прѣдложеніята на отоманското правителство.

Засѣданіето са разжда и илущето са опрѣдѣлява за идущитъ сѣдѣжъ. (слѣдуватъ подписитъ)

Россія и Англія спрямо войнатъ.

Портата, нине единъ отъ френскитъ вѣстници, е отъ глѣзжъ до Храката, обржжана колкото никой другъ пѣтъ; тя има подъ расположеніето сѣ единъ войскъ, който е распалена отъ патриотизмъ и вържжъ, храбра и, прѣдъ видъ на безпаричіето въ хазнатъ, въздержателна и са задоволява съ малко. Тя може, прочее, да противостои дълго врѣме, може бы даже и съ успѣхъ, на русското нашествіе. Но опасността вѣла да са ограничи до тѣхъ. Нейнитъ неприятели ще съживи възстаніето въ Босни и Херцеговинъ, и войнатъ въ Чернъ Горъ; той ще са постарае може бы да поводитъ и Гърцитъ въ материка и въ Островитъ, безъ да смѣтамы гръцкото царство. Англія, безъ сумнѣніе, не ще остане хладнокрѣвна зрителька. Само планитъ улове могатъ да кажжтъ, че Лондонъ и С-Петербургъ ще вържжъ съгласно слѣдъ събѣваніето на Лондонскитъ протоколъ.

Англія, отъ като придобие изново своитъ за дѣйствување свободѣ, ще бди надъ своитъ си интересы, които не сѣ еднакъ съ интереситъ на Россіи; никога тя не ще остави да са прѣсече нито морскитъ пѣтъ за Индіѣ, нито пѣтитъ по сухо за Цариградъ, който води тоже за Индіѣ. Тя ще за щипава Цариградъ и Босфора, тя ще задържъ Грѣцъ; по това е вѣнчко. Тя не ще може да са съпротиви на на прѣдѣваніето на русскитъ войскъ въ славенскитъ области въ Турціѣ, нито да въпре новитъ организуванія, които Россія, като побѣдителка, ще иска да създае тамъ. Ако, най вече, по единъ

благоразумий умѣреностъ, Россія са ограничеше колкото за сега, само въ това, гдѣто да положи въ дѣйствіе програмитъ на европейскитъ Конференціѣ, Портата ще остане съвршенно на расположеніето на своя по бѣдитель. Този послѣднитъ, въ такъвъ случай не ще иска отъ нѣкъ повече нѣщо отъ това, което иска днесъ; Портата ще има удоволствіето да отстѣпи на силитъ това, което днесъ казува че не може да отстѣпи безъ да са обезчести. Итъкъ видъ на едно толкова слабо слѣдствіе ли не щѣтъ да прѣдпочетжтъ да направитъ послѣднитъ усилія въ полжъ на едно спогажданіе по пріятельскы?

«Войната може еще да са избѣгне, безъ едно доста голѣмо докаченіе за достоинството и на двѣтъ страны. Россія, както и Турціѣ пріематъ безоружжанѣто съ нѣкои условия, а само въпросътъ за учтивостъ ли имъ въспрѣпятъ да постигнѣтъ това? Ако да бѣше тѣй, то трѣбваше да са сумнѣвамы за искренности на миролюбивитъ чувства на Турціѣ и Россіѣ. На Англіѣ е думата; Тя е дѣйствително, който държи днесъ рѣшеніето. Само ти прѣтѣжава, благодареніе на другитъ пріятельскы услуги, потребното вліаніе за да накара Портитъ да направи единъ устѣпжжъ въ полжъ на мирѣтъ. Отъ другъ странъ, тѣсвоявно отстѣпи на желаніята на Россіѣ, шото можѣ да накара и тѣхъ Силъ да са отрече отъ строгоститъ на своитъ рѣшенія. Нѣкъ очакваніе отъ министертвото Дербъ тѣхъ думжъ за мажжжъ енеріѣ.

Австрія.

Корреспондентитъ на „Таймсъ“ му пише въ Парижъ отъ 3/15 Апр. дѣло едно шото, онъ което извѣщава слѣдующето:

Види са че и графъ Андраніи е обѣлжжъ отъ своя страна, че са от казва отъ всяко опытаніе за посредничество между двѣтъ Имперіи, русскитъ и турскитъ. Нѣкои си мислятъ че австро унгарскитъ канцлеръ крон иѣкой планъ и че бѣлъ расположенъ да послуша оныя, кенто го тласкатъ къмъ Истоку, други, напротивъ, утвърважъ че той е рѣшенъ да са не остави да го завлѣкжтъ въ Босни. Правдата е отъ къмъ послѣднитъ, ако са вземжтъ прѣдъ видъ мжнотитъ, които всяка друга политика бы могла да създаде на Австріѣ.

Заблужденіе е да мисли человетъ, че Турцитъ щѣли да бѣдѣтъ расположены да вземжтъ Австріѣцѣтъ за съюзници и да имъ позволятъ да влѣзжтъ въ Босни безъ да грѣмне пушка. Това тѣхно съпротивленіе не ще да бѣде друго, разбира са, освѣтъ една кратковременна борба, по колкото кратковременна и да бѣде тя бы принудила Австріѣ да обяви войнъ. Въ тоя случай, какъ бы могла Австрія да са прѣдставлява еще прѣдъ Маджаритъ като покровителка на Турціѣ и какъ бы понесли Маджаритъ едно обявяване на войнъ противъ Турціѣ, на който тѣ са поставили като покровители и пріятелѣ? Перспективата на другы слѣдствія еще трѣбва да е обладала духътъ на държавнитъ австріѣскы мажжъ, и тѣхъ размнѣненія оправдаватъ може бы оныя, които клонитъ да пофриватъ, че Австрія ще остане проста и внимателна зрителька на борбжтъ.

Ирובה да са надѣежъ за това, шото само неутралността на Австріѣ може да ограничи на едно мѣсто войнѣтъ. Възвзаніето на Австріѣ въ сѣщитъ по право бы са взела като знакъ за единъ общиренъ пожаръ, и нейнитъ пріятелѣ, както и пріятелитъ на мирѣтъ трѣбв горѣщо да желаятъ да видятъ неизбежнитъ опасности, които ны угрожава, ограничена въ своитъ най малкы разитъри. Трѣбва прочее да са призове хладнокрѣвіето на оныя, които управлѣватъ Имперіитъ, за да ограничатъ на едно мѣсто войнѣтъ, който, ако са простре, бы произвела такыва катастрофы, за които нещастіята, които вече ны угрожаватъ, ще да дѣтъ единъ твърдъ низкъ идеѣ.

Ромѣни.

Единъ галацскій вѣстникъ отъ 8/20 Април. пише:

«Всякитъ дипломатическы старанія за миръ са несперпѣжжъ. Кукурузѣтъ, освѣтъ, имѣнитъ, сѣно шото са испращатъ въ Кишенѣтъ. Цѣната на хранитъ испрѣтано са възвышана. Множество прѣдпріятелѣ върѣсватъ Ромѣнитъ и кукурузѣ пѣл прѣдъ контраты за храны на войскитъ.

Лѣвото крыло на русскитъ войскъ ще потѣглъ къмъ Дунава прѣзъ Рени и Исмаилъ, сѣрдата прѣзъ желѣзницѣтъ при Яшъ и Фокшанъ, а дѣсното крыло прѣзъ Котловени и Прутъ.

Правителството има намѣреніе да свика и народнитъ гвардіѣ, състояжъ отъ 60,000 души, като ѣмъ съсредоточи въ Барбошъ, между Галацъ и Браилъ 18,000, въ Килифѣтъ 20,000 и въ Гюргево 10,000.

Ромѣнското правителство като поиска сълѣтитъ на Силитъ, тѣ оставили на нейното благодареніе да правитъ шото видъ за пошгласно съ дѣшнитъ обстоятелства. Казуважъ, че кнѣзѣтъ сѣ министритъ на военнитъ и въшнитъ дѣла отишѣ въ Кишенѣтъ.

На 2/4 т., при вѣсико че вѣлѣше спленѣтъ, всѣкитъ русскы войскы трѣбжжтъ къмъ ромѣнскитъ граници. . . На пѣтербургскитъ Банкъ са тѣгли вчера мѣнителница за 500,000 франка, да са плати шомъ са яп, за прѣдпозовителнитъ нужды на очакванитъ войнъ.

Завчера трѣгжъ за Калафатъ еще войска, понеже са разиде слухъ че Турцитъ щѣли да го занемѣтъ, а той е стратегическо мѣсто, което бранъ Влѣдискитъ крѣпости, и не позволява на неприятели да навлѣзе въ България и да захване Балканитъ. Кнѣзѣтъ на сѣрдѣжъ войскитъ, като са обѣща, че когато удари чѣсѣтъ за дѣйствување, той ще са намѣри въ сѣрдѣжъ.

Отъ Черновитъ телеграфиратъ на 4/16 слѣдующето:

«Споредъ паша пѣтъ Ромѣнитъ, на Дунавъ ставатъ военны пріутоволенія и отъ Турцитъ и отъ Ромѣнитъ. Числото на русскитъ въ Ромѣнитъ чиновницъ пѣтъ дѣнь въ дѣнь са увеличавѣ. Русскитъ чиновникъ, който пѣлѣлѣва дѣлноститъ на главенъ комисаритъ въ станціитъ на Угени (при границитъ на Молдовѣ и Бессарабіѣ), сега са намѣрва въ Букурѣщъ, гдѣто, както утвърважъ, станѣло нужда да нареди условіята за минуваніето на русскитъ войскъ прѣзъ Ромѣнитъ. Аван-гвардіята на русскитъ войскъ са съсредоточава сега на границитъ на Молдовѣ, и е съвршенно готова да влѣзе въ выгонитъ при цѣрѣвъ заповѣдъ.

Свѣршилъ са сѣ една бѣрѣнѣ, колкото е възможно по голѣмъ, дѣтъ укрѣпленія, които сѣ прѣдпрѣдѣлѣна да бранитъ ромѣнскитъ желѣзницѣ, сѣ който са свѣрва Буковина и Бессарабіѣ съ Дунава, прѣзъ коритото на рѣкѣтъ Серетъ до Барбошъ, мѣсто за сѣдѣніеніе на Дунава между Галацъ и Браилъ.

Утвърважъ, че тѣхъ двѣ укрѣпленія на Барбошъ сѣ прѣли вѣсико прѣдпрѣдѣлѣны да бранитъ мостѣтъ на желѣзницѣтъ да са се събори отъ турскитъ въ Добруджѣ войскъ, защото сѣ съборитъ на тоя мостъ, русската войска са бы принудила да прѣйде Серетъ прѣзъ другы мостове, а туй мнѣнување става доста трудно, защото рѣката е бѣрза на туй мѣсто.

Ромѣнитъ съсредоточава войскитъ си въредъ по Дунава. Ромѣнското правителство са ви-

като слѣдува неутралнѣ политика и са доволна съ огражденіето на интереситъ на Ромѣнитъ.

Подъ Насловъ: «Бѣрзы пріутоволенія, прочитамы въ Траки:

Научавамы са че ромѣнското правителство обржжъ около 20 ширкы съ шото тоитъ за огражденіе на придуванитъ бѣгове. Топонѣтъ пристигнали въ Галацъ са наредили по настоящему въ кѣзерѣтъ Б. таласкѣ.

Отъ Одессѣ са истоварили въ Галацъ 2,500 човѣла храна за русскитъ войскы. Съгласилъ са 400 кантара вѣлжжъ, вѣрѣжжъ, пѣлѣмѣни и служажы за вѣрѣжжъ на войскитъ.

Отъ Кишенѣтъ станѣли въ Галацъ шомѣ покупки отъ разны нѣща. Паритъ бѣше бизны тѣхъ, хранитъ и кѣрѣтъ на вѣлжжъ, посклѣпѣли поради натрупаніето на войскитъ. Повечето отъ жителѣтъ, като клѣщитъ са съ кѣрѣтъ, пѣлѣмѣли да влѣзѣтъ подъ шатры. За едно лѣгѣ са пѣлѣмѣли отъ 4 до 6 рублѣ на вечеръ отъ чиновницѣтъ и чужденцитъ.

Въ Кубей на бессарабскитъ границѣ лѣлѣлѣ сѣ съсредоточили русскитъ войскы. — Турцитъ обявжжъ че, шомъ канѣтъ Русскитъ тука, ще занемѣтъ Калафатъ а може бы и Браилъ.

Сакѣ е укрѣпена отъ Турцитъ. Въ Яшъ са занимаватъ съ поправленія на новитъ желѣзническы лѣлѣжъ въ Угени.

Русскитъ въ Галацъ консулъ порѣжжъ на разны прѣдпріемачи да направитъ 100 ширкы осѣитъ малкитъ прѣносни пароходы, за шото става съгласіе.

Понѣже сѣрбското правителство не е десниѣ да испрати и останѣлитъ тамъ русскы волонтиры около 1200 на брой, русскитъ правителство, като жѣлае да са заварѣтъ въ Россіѣ прѣдъ избухнуваніето на войнѣтъ, заплати пѣлѣмѣли на Дунаво, Дунавско Дружѣство, и така тѣхъ пѣлѣмѣли прѣзъ Галацъ съ вѣпорѣтъ Галацъ отъ Калафатъ за Исмаилъ, отъ гдѣто пѣлѣмѣли ще отпѣлѣтъ въ Кишенѣтъ.

Достовѣрнѣ платници отъ Мачинѣтъ утѣрѣватъ, че, като обходили всѣкѣ Добруджѣ навѣредъ забѣлжжѣли голѣмо богатство въ ширкы. Турскитъ сълѣдѣтъ, и редовни, обѣсѣтъ са най благородно, поради много строгитъ заповѣди на правителството.

Турцитъ сѣ много убѣдени за побѣдѣтъ и сѣ разгѣвѣни на Европѣ, защото гѣмѣ прѣтъ отъ да нападѣтъ Русскитъ вътрѣ въ Россіѣ.

Тутранѣтъ са укрѣпѣва силно, понеже на Дунавъ е много тѣсенъ, и са тотѣ една мостѣ. Вышегласіето обаче на турскитъ невраѣли да дѣржжъ отбранително положеніе.

Въ Ерзерумъ са пріутоволенія да се блѣсѣжжъ натрупанитъ въ Тифлисъ русскы войскы. Въ азіатскитъ граници русскитъ войскы стоитъ само нѣколко верста отъ турскитъ Русската аван-гвардіа са осѣлѣна на Ахал-Дроуградѣ, а турската на Кирѣтъ.

Турскитъ войскы прѣлѣли зайонѣлѣтъ мѣлѣтъ нападетно положеніе спрямо Чернъ Горѣ отивѣтъ пѣтъ Албаніѣтъ, Херцеговинѣ и Босни.

Деспотовичъ е обѣлжжъ съ 4 табуры испѣлѣтъ Чѣлѣбѣтъ въ Ливненското оѣкѣлѣ и са испрѣлѣтъ другы два табура възѣлѣлѣны въ Зараѣ.

Черна-Гора.

Пошѣтъ пѣтъ Цетинѣтъ на Полъ Коррѣлѣ дѣлѣтъ отъ 4 Април. (и.):

«Нѣкѣмъ и Подгорницѣ са бѣлѣтъ пѣлѣтъ, противъ които Черногорцитъ ше и прѣлѣтъ своитъ пѣрвы нападенія. Нѣмѣ мѣлѣтъ прѣлѣтъ тѣврѣнѣтъ, прохѣлѣтъ на дѣлѣтъ бѣлѣ отворѣны за Черногорцитъ и тѣхъ имѣтъ пристѣлѣтъ въ Долинѣ-Херцеговинѣ, ако вземжтъ вторѣтъ тѣврѣнѣтъ, ше станѣтъ госпѣлѣри на цѣлѣтъ Албаніѣтъ дѣлѣтъ до арж. На тоя чѣсѣ вече Нѣкѣмъ и Подгорна сѣмъ обѣлжжѣны, ако не съврѣшѣны, не отъ чѣсѣ.

«Въ единъ министерскій Сѣвѣтъ, са дѣржъ вчера, кнѣзѣтъ произнесе тѣхъ сѣмъ: «Трѣбва Нѣкѣмъ и Подгорницѣ да пѣлѣтъ въ нашъ рѣлѣтъ. «За да са постѣлѣтъ за двойна пѣлѣтъ, военнитъ силы ше са рѣлѣлѣтъ на дѣлѣтъ тѣлѣ. Бѣлѣ Петровичъ ше ше прѣдѣлѣлѣтъ на съсредоточѣны при Подгорницѣ военно тѣлѣ. Дѣлѣтъ и шѣ са испровѣлѣтъ заповѣдъ на всѣкитъ военны зашѣлѣлѣлѣны. Ап. Павелъ казѣше на Юрѣтѣнѣтъ: «Пада са на оныи да го растѣлѣтъ който говорѣтъ на единъ непознатъ языкъ. Не може ли да си възбѣрѣтъ человетъ наженіето на единъ ораторъ, който е прѣлѣлѣтъ да прѣвожда на слушѣлѣлѣтъ си цитѣлѣтъ отъ Цицерона япъ отъ Виргилѣтъ. Страхъ шы че дѣлѣтъ мѣлѣлѣтъ на оцѣлѣлѣтъ тѣлѣлѣтъ уломѣтъ на Нитѣлѣлѣтъ слово зарадѣ Вълѣлѣлѣлѣтъ прѣдѣлѣлѣтъ върху учѣлѣлѣлѣтъ на тѣлѣлѣлѣтъ сѣ Нѣгры, произнесѣно въ сѣлѣлѣлѣтъ мнѣлѣтъ който прѣлѣтъ лучи на дѣлѣтъ лѣлѣлѣлѣтъ въ Камерѣлѣтъ.

«Тогава и Европа се получи затѣлѣтъ натрапѣлъ за оѣлѣлѣлѣтъ Добруджѣ, шото ше покаже, като помогне да напѣлѣтъ материкѣтъ отъ мѣлѣлѣлѣтъ който, въ арѣлѣлѣлѣтъ честитъ страны сѣмъ отѣлѣтъ прѣлѣлѣтъ: Nosque ubi primus equis Oriens anhelis, Ille sera rubeus accendit Yesper.

«Тогава ше можѣтъ да са приложѣтъ Африкѣ тѣлѣ душы казѣны съ друго мѣлѣлѣлѣтъ: His demum exocis Devenere locos laetos et amona

ПОДЛИСТИКЪ НА ПАПРЪДЪКЪ.

ОБЩИНСКАТА КАМЕРА.

—0—

(Продълженіе отъ брой 126-ий).

Чудно са видѣлѣтъ нѣкакъ казѣнѣто, че слѣлата печѣлѣтъ и губѣтъ въ сѣщитъ врѣме когато са печатѣтъ въ вѣстницѣтъ. Нѣкои печѣлѣтъ въ отношеніе на грамѣтическото поправленіе. Не може да повѣтрува человетъ козко малко сѣмъ оныя оратори, които уважѣна въ грамѣтическѣтъ. Ако да са печатахъ слѣлата пѣлъ бѣлѣлѣлѣтъ, дори и една сѣлѣлѣтъ учѣлѣлѣтъ ше може да намѣри погрѣшкы въ тѣхъ. Грамѣтическитъ погрѣшкы са поправѣтъ отъ корреспондентитъ. Отъ другъ странъ нуждѣтъ за съкрѣпѣваніе става причина шото претендѣлѣтъ на вѣстницѣтъ, освѣтъ когато прѣлѣлѣтъ за нѣкой пѣлѣлѣлѣтъ ораторъ, подлагѣтъ прозѣлѣтъ, който сѣ нарича въ Камерѣлѣтъ, на странѣтъ кѣстрѣлѣтъ. Отъ това излѣлѣтъ гдѣто много уломѣтъ за забѣлѣлѣлѣтъ ставѣтъ безѣлѣлѣтъ, гдѣто мнѣлѣлѣтъ

почти незабѣлѣлѣтъ нѣкое ораторско движѣніе, което е произвело нѣкакъвъ ефектъ. Ораторѣтъ сѣмъ прочее на расположеніето на корреспондентитъ. Прочувѣлѣлѣтъ на прѣлѣлѣтъ занѣлѣтъ отчасти отъ умѣлѣлѣтъ въ прѣлѣлѣтъ на вторитъ. Безъ да искамы да прѣлѣлѣтъ докѣлѣлѣтъ сравненіе, ше кажемъ че корреспондентитъ на «Times» имѣлѣтъ сѣлѣлѣтъ перѣлѣтъ въ искусствѣтъ, съ което съкѣлѣлѣтъ сѣлѣлѣтъ слѣлата, безъ да сѣмъ обезобразѣлѣтъ, и запѣлѣлѣтъ празничѣлѣтъ съ подробѣлѣтъ, за да свѣржѣтъ най забѣлѣлѣлѣтъ частѣ.

Като си припомяни человетъ оныя бурни врѣмена, когато сѣмъ разискѣлѣтъ прѣлѣлѣтъ билѣтъ върху реформитъ, като сѣмъ позѣлѣлѣтъ за страшилитъ языкъ който дѣржѣлѣтъ ораторѣтъ, и като сѣмъ научѣлѣтъ яростнитъ слова на O'Connell, сарказмѣтъ на Stanley'a, силнитъ апострофы на Macaulay'a излѣлѣлѣтъ са отъ разлѣлѣлѣтъ който съществѣлѣтъ между ораторскитъ по онова врѣме тоитъ и сегашнитъ. Днесъ япъ повече украшеніе; не трѣлѣлѣтъ да пѣлѣлѣлѣтъ ома повече и досѣлѣ. На рѣлѣлѣтъ разискѣлѣлѣтъ са въздушевѣлѣтъ доста за да прѣлѣлѣтъ едѣлѣтъ истинскы ялѣлѣлѣтъ

терѣлѣтъ, и това, гдѣто не може да бѣлѣлѣтъ мѣлѣлѣтъ, възлѣлѣтъ отъ монотонитъ въ изрѣлѣлѣтъ. Ако напѣлѣтъ бѣлѣлѣтъ сѣлѣлѣтъ по нѣкога противъ благородѣлѣлѣтъ, трѣлѣлѣтъ да сѣмъ припомянѣтъ, че въ прѣлѣлѣтъ положѣлѣтъ на сегашнитъ вѣкъ нѣмѣлѣтъ да са поправѣлѣтъ много крѣпѣлѣтъ работѣ, да са искорѣлѣлѣтъ много злоупотреѣлѣлѣтъ. Нѣмѣлѣтъ си прочее мѣлѣлѣтъ да са чудѣлѣтъ, ако сѣлѣлѣтъ на чувствѣлѣтъ е прѣлѣлѣтъ възлѣлѣтъ бѣлѣлѣтъ на излѣлѣтъ, и ако тогѣлѣлѣтъ ораторѣтъ сѣмъ мислѣлѣтъ повече върху това което сѣмъ искалѣтъ да кажжѣтъ, отъ колкото за начинитъ какъ да го кажжѣтъ. Слѣлѣлѣтъ простѣлѣтъ са сѣлѣлѣтъ и въ языкѣтъ на обществѣто. Любопытно и поучително е напѣлѣлѣтъ да прѣлѣлѣтъ человетъ разлѣлѣлѣтъ въ тоитъ, който отлѣлѣлѣтъ Печѣлѣтъ по онова врѣме отъ Печѣлѣтъ въ нѣмѣлѣтъ врѣме. Тогѣлѣлѣтъ вѣстѣлѣлѣтъ сѣмъ сѣмъ разлѣлѣлѣтъ най неблагозвучны прилагателны, и можѣлѣтъ да прѣлѣлѣтъ членѣлѣтъ, който нападатъ на противѣлѣлѣтъ вѣстѣлѣлѣтъ, или на общѣлѣтъ лица съ единъ бѣлѣлѣтъ, невѣлѣлѣтъ за добръ чѣлѣтъ въ нашѣтъ врѣмена.

Въ ядоложѣлѣтъ нѣкоѣ, прѣлѣлѣтъ да са обялѣтъ благотворителното вліаніе на хри-

стіанството, дебелѣлѣтъ бѣлѣлѣтъ нѣмѣлѣтъ за кѣлѣлѣтъ да ны очудѣлѣтъ.

Най забѣлѣлѣтъ примѣлѣтъ, който може да са приведе отъ тоя родъ е отѣлѣлѣтъ отъ Дѣлѣлѣтъ Кассія на Фулѣлѣтъ Каленѣлѣтъ слово въ римскитъ Сенѣлѣтъ, когато той нападѣлѣтъ Цицерона зарадѣлѣтъ исканѣлѣтъ отъ знаменѣлѣтъ ораторъ изѣлѣлѣтъ лѣлѣлѣтъ, който са бѣлѣтъ обялѣлѣтъ въ полжъ на Октави въ началѣлѣтъ на междѣлѣлѣтъ войнѣтъ. Тойѣлѣтъ членъ е напѣлѣлѣтъ толѣлѣтъ много докѣлѣлѣтъ, шото не можѣлѣтъ да го прѣлѣлѣтъ. Но да лѣлѣтъ тоя слово са е произнесѣлѣтъ нѣкога? Дѣлѣлѣтъ нѣлѣтъ и да са сумнѣлѣтъ за това, защото неспѣлѣтъ на лѣлѣтъ да вѣрѣлѣтъ, че Фулѣлѣтъ Каленѣлѣтъ не бы дерѣлѣлѣтъ да прѣлѣлѣтъ пораѣлѣлѣтъ отѣлѣлѣтъ, съ който Цицеронъ бы го навѣлѣлѣтъ пофривѣлѣтъ, ако да имѣлѣтъ сѣлѣлѣтъ да дѣлѣтъ единъ такъвъ излѣлѣтъ.

Клѣлѣлѣтъ цѣлѣлѣтъ не сѣмъ никакъ на воѣлѣтъ въ Общѣлѣтъ Камерѣлѣтъ. Нѣмѣлѣтъ си мѣлѣлѣтъ да са чудѣлѣтъ за това, ако вземѣлѣтъ во вниманіе вѣлѣлѣтъ, мѣлѣлѣтъ и вѣлѣлѣтъ на оныя, който сълѣлѣтъ сегашнитъ сѣлѣлѣтъ. Може да сѣлѣлѣтъ за това сълѣлѣтъ на работѣтъ, по трѣлѣлѣтъ и да го

защѣлѣлѣлѣны. Ап. Павелъ казѣше на Юрѣтѣнѣтъ: «Пада са на оныи да го раст

КРАЙ.

Дано Богъ, въ своѣтъ безкрайна
и любящъ добротъ бодрствува
Вы благослови и ржководи
моята постоянна молитва кога са
Английъ.

Пловдивъ, 4/16 Апр. 1877
Виконтесса Струве

ТЕЛЕГРАМЫ.

Рагуза, 4/16 Апр. — Съобщаване
жаватъ между Мирлантъ и Туринтъ Елтъ
грози да избухне въ сѣдмѣтъ племени
главнатарѣ отидохъ въ Цетинъ за да са
иътъ върху обиващъ пламъ за дѣйствиелъ
приеми въ Цетинъ съ въхисленъ. Ресудѣтъ
сухъ въ Шкодѣ прие запобѣдъ да силъ
ви работни на когусатого и на оренскитъ
сухъ, Развигитъ Черногорскы тѣла дойдохъ на
ченитъ за пѣтъ мѣста; но ни нѣ са, че до сепъ
татъ въ отбранисто положеніе. Давъ
дохъ днесъ отъ Стоацъ въ Трѣбнѣ

(Агенція Хава).

Букурещъ, 7/19 Април. — Царѣтъ
на въ недѣлѣ въ Кишиневъ. Той нѣ
стіе въ походитъ, а само ще прѣтѣтъ
Генералъ Пшанъ Гикъ стигналъ въ С-Петербургъ.

Парижъ, 7/19 Април. — Сухъ са
Англия е излъзя въ цѣловорисъ съ Португалия
избрани бомбардирането на Одесса.

Пеша, 7/19 Апр. — Лондътъ утвърди
направила прѣдставленіа (на Австрия)
срѣщъ военнитъ за войникъ прѣгостанъ.

Лондонъ, 8/20. — Г. Букиъ

пня, 9/21. — Правителството не
е състанило въ случай на войнѣ между
урицѣи.
Бѣлградъ, 9/21. — Пиславската
вашина.
Лондонъ, 4/23 — „Морнингъ Постъ“
е корабѣтъ въ Ла-Маншъ ще отидатъ да
потѣтъ въ Средиземното Море.

Женското благодѣтелство дру
въ Цариградъ ми мога да известя
оч. публичнъ, че съобщава въ
асми, кърпи, чорлапи, ризи, фланел
страницы отъ Блж. Блятовъ.
общество „Дружба“ въ Бранкъ, да
ашиствъ въ Българіи наши соимен
ици, прѣиде за на вѣрнѣ и са исп

цинская Америка, что не знает, да ли еще Турция да запрети на русских корабли въпускать прѣзъ Суэзскій каналъ, но я не въ предположеніи что еще запрети та това на турскихъ корабли.

Лондонъ, 8-го С. — Въ Кемарѣ на гдѣ г. Дербн казува, что адмиралъъ Хобартъ са с записалъ изовно въ расписиъ на отгласъ съ пенсій чиновники, поряди доброго оръизъ на отоманскій флотъ.

Вашингтонъ (Америка), 8/20. — Прѣдсѣдатель Хайе даде угощеніе на Великій Конститиции и Алексѣя.

Петербургъ, 8/20. — Императоръ дружитъ отъ великия князь — нисѣдѣлъ тази сугрица на Кисневъ.

Вѣна, 8/20. — 'Полиг Корнессовъ' дадува единъ телеграммъ изъ Петербурга отъ дада, съ който извѣстѣва что циркуляръ на Горчкова не с испровосидъ еще, поносѣ нъето на рѣшиѣта на русское правителъство.

отстояло до 11/29 Апрель. Тойся телеграмм
зуса еше, че Царьтъ же са заверио отъ Кле
въ С-Петербургъ на 18/50 Апрель.

Берлинъ, 8/20 "Порядъ Дайсе Аргентинъ"
тутъшъ опровергавъ слуховѣтъ за ображени
ванія и призваа че, по настояшеу Германіи
никакъжъ причинъ да правнъ носимъ прѣтѣговъ
Вѣща, 9/21. — Не е вѣрно че Хернъ Г
Албертъ же отиде въ Кишинеу.

Лондонъ, 9/21 — "Стандартъ" обави
Англія не е длъжна да си бие за Турціѣ, а
Австрія и Германія стоѣтъ хладокрѣвно,
има необходимъ длъжнѣсть да си бие, за да не
платятъ на всякого, който би поисквалъ да оп
Цариградъ.

Парижъ, 10/22. — Генералъ Черневъ
тажиз сутринъ за Кишиневъ.
Апони, 10/22. — Министерскиятъ Съз
заниа съ незабавното свикване на Камерата
единъ мемоаръ, който ще си подложи на Черн
случай на войнъ. Правителството издани въ
тажизостъ.

Первыйъ рѣлъ отъ резервнѣхъ системоу
10,000 душъ, поинна ка на оружїе.
Засмѣтъ отъ 10,000 драхмъ ка покры про
Много подписаннїя станахмъ изъ поля на ш
тъ отбранил.
Христїанецѣ отъ Критѣ искать приложит
органический заклѣт.
Послѣдователѣ на папсавизмѣ въ Тунѣ

Микедоніи, старатъ са да подигнатъ християнство
на въстание.
Благда съществува търпение и тишина.
Букурецъ 10/22 Април. — Сторънъ
житела сѣ много дѣтати; цѣнѣтъ са измѣнѣ
Една зпощѣдъ свикелъ народната творба
са слѣдъ като послѣднѣтъ войски извѣзали
курешъ, за да взвръшатъ мѣстната служба.
«Ронануэлъ» обпародува единъ членъ отъ
внѣтра Братаню. който казва: Пий ме свикъ

исплати левы оных войска, които бы исплати
стѣ границы безъ да паредѣтъ прѣишнува
сѣзасно съ нѣтъ.

П а р и ж ъ, 11/23 — Венчѣтъ Свѣи
мѣрки за да осилѣтъ флотитѣ си въ Средиземнѣ
Б е р л и н ъ, 14/23 — Въспитиѣтъ особѣ
стремленіята си на Панславизма. Казуати мѣ
шуваловѣ (русскитѣ посланици въ Лондонѣ)
лордѣ Лотуэсъ (англискитѣ посланици въ Бер
линѣ) ше възметъ позволеніе за отпусъ.

(Агенція Бордосапо).
Берлінъ 6/18 Април. — Офіціальнѣ

на като не виджатъ вече нѣкоя надежда и
поднасятъ Силитъ да ограничатъ на едно въста-
нута на войнската.

И а р и жъ, 7/19 Април. — Англия, Австрія и
да направилъ бѣжаха на Романши, че да по-
приниматъ които и дава парижскитъ третитъ
дѣйствиена заедно съ Россіи из стужа на
противъ Турніи.

Лондонъ, 8/20 — Лордъ Дерби
Кимрътъ на Лордовѣтъ, че малко издѣла
вали за означаване на миръ.

Забѣлжава се едно обгичуване на сѣмъ
между Англіи и Россіи. Вѣстникитъ
изразяватъ противъ политиката на Россіи.

Букваръ, 9/20. По нѣмскъ

С-Петербургъ, 8/20. — Императоръ
дексидиръ, Князьтъ-наследникъ и генералъ
турншкъ днесь за Кинешень, гдѣто ше ст
въ недѣль (10 22 Aprila). На друга
раторьтѣ ше призвѣдѣ войскайтѣ.

Римъ, 9/21. — Правителство рѣши
неутрило въ случай на войнкѣ между
Турншкъ.

Бѣлградъ, 9/21. — Панслависткѣ
разпина.

Лондонъ, 4/123. — „Морнингъ Постъ“
ше ковабитъ въ Ла-Маншъ ше отидѣтъ

Женското благотворително дружество
въз Цариград ни моли да известимъ
поч. публикѣ, че съобщава съ
басми, кърпи, чорлапи, ризи, флакелъ
испански отъ Бля. Благотв.
общество „Дружба“ въ Браилѣ,
давши въ Българіи наши съотечес-
твени, прѣлозъ на върше и са исп.